

* Aleksandrs Mašencevs.

* Diāna Dimpare.

PAŠU PIEREDZI KRĀJOT

Pērnruđen, kad Aleksandra Mašenceva maiņas komjauniešu un jauniešu kolektīvs ievēlēja Diānu Dimpari par grupas darba organizatori, viņa īpaši pārliecināta par savu at-

KOLEKTĪVS - KVALITĀTEI

apgūt radniecīgu profesiju un ka lietderīgi būtu biežāk pamainīties vietām ar kolēģi, lai šo otro profesiju nepiemirstu.

Tāpēc šķiet, ka Diāna bažijas lieki — viņai palīdz gan maiņas padome, gan iepriekšējā komjaunatnes grupas darba organizatore Inese Svīkle. Savukārt Jāņa Ozoliņa ziņā ir sienasavīze un Larisa Sapožņikova bieži dodas ciemos pie šefības klases.

Jā, ir viens «tomēr». Gada sākumā jānotiek komjauniešu un jauniešu kolektīvu atestācijai.

ratūras. Maz iespēju iepazīties ar citu KJK pieredzi. Varbūt mēs patlaban lauzām galvu par to, ko citi sen izdomājuši un pārbaudījuši? Notiek taču komjaunatnes aktīvistiem dažādi semināri un apspriedes. Vai kādreiz tāda nevarētu pulcēties arī KJK vadītāji?

Valentīna piemetina:

— Jā, tas noteikti būtu vērtīgi. Jo, piemēram, aktivizēt jauno speciālistu darbu rūpnīcā man ļoti palīdzēja īpašā seminārā gūtā pieredze. Varam gan paši kur aizbraukt un papētīt, kā veicas citiem. Kad uzzinājām, ka Valmieras ķīmiskās šķiedras rūpnīcā ir KJK, pieteicāmies ciemos.

Kur gan ņemt cilvēkus kolektīva atjaunošanai? Valentīna stāsta: ar darba apstākļiem strādnieki ir apmierināti, ar samaksu arī, tāpēc rūpnīcā strādājošo pietiek, un kadru mainība ir maza. Jā, nākamajā piecgadē rūpnīcu paplašinās un pašu ražošanas procesu modernizēs. Tātad pienāks laiks, kad cehos darbosies nevis aparat-strādnieki, bet gan — operatori, un šajā profesijā noteikti labprāt strādās daudzi jaunieši, taču pagaidām KJK saglabāšana ir problēma...

Pašreiz ar atzinumu «mums cilvēku pietiek» republikā var lepoties rets uzņēmums. Arī tāpēc, ka viss lielais kolektīvs ir stabils, rūpnīca regulāri ir pirmrindnieku vidū, un bieži tās veikuma vērtējums ir Galvenās mikrobioloģiskās rūpnīcības pārvaldes Vissavienības bakterioloģisko preparātu ražošanas apvienības ceļojošais Sarkanais karogs (gan par 1983. gadā, gan par 1984. gada otrajā ceturksnī padarīto). Rūpnīcas muzejā var aplūkot visus produkcijas veidus: L lizīna lopbarības koncentrāts atgādina smalki maltu kafiju, vitamīnu aminoskābju premikss — rupji maltu kafiju, un vēl ir granulētais L lizīna lopbarības koncentrāts. Plānu nodajā nupat izskaitlots: paredzēto 2650 tonnu vietā rūpnīca pērn sa-

bilstību šim pienākumam nebija. Pati pēc rakstura klusa, pieredzes trūkst, turklāt citi komjaunieši strādā cehā, bet viņa — laboratorija. Tagad Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas komjaunatnes organizācijas sekretāre Valentīna Dārziņa liecina: «Nu jau Diāna ir apradusi un iejutusies.»

— To, cik spēka un laika prasa sabiedriskais pienākums, zina tikai tie, kas paši laiciņu tādā amatā pabijuši. Es arī kādreiz domāju: ko tad grupas darba organizatori tādu ipašu veic... Diāna atzīst. Taču šķiet, ka viņai tomēr ir vieglāk nekā daudziem citiem jauniešiem.

Rūpnīcā pērn bija trīs komjauniešu un jauniešu kolektīvi. No tiem Aleksandra Mašenceva maiņu var saukt par pieredzes bagātāko (komjauniešu un jauniešu kolektīva statusu tā ieguva 1980. gadā) un — atzinības bagātāko.

Aleksandrs:
— VLKJS CK ceļojošais Sarkanais karogs «Piec gadu varoņi — labākajam komjauniešu un jauniešu kolektīvam», ko saņēmām par uzvaru 1981. gada Gaļvenās mikrobioloģiskās rūpniecības pārvaldes Vis-savienības bakterioloģisko preparātu ražošanas apvienības sociālistiskajā sacensībā, it kā paplašināja mūsu apvāršus, jāva apzināties, ko varam.
— Līvānu 2. vidusskolā skolotājas Tamāras Morozas 10. klase biokīmiskās rūpnīcas pirmā ceha otrās maiņas komjauniešus pazīst kā atsaucīgus un ieinteresētus šefus.

Savulsik Aleksandra Mašenceva maiņa ierosināja: veidosim komjauniešu sienasavīzi! Lai laba vēlējums darbābiedriem svētkos un stāstījums par

katra kolektīva veiksmem, iecerēm un noskaņojumu ir kā saikne, kā ikvienas grupas redzesloka paplašināšana: ražošanas procesā esam cieši saistīti, viena maiņa turpina otras sāktu, bet — ko cits par citu zinām? Tagad Aleksandrs gan domā — varbūt šīs avīzes veidot nevīs visiem trim kolektīviem reizē, bet pa kārtai, jo dažbrīd tās kļūst pārāk līdzīgas...

Protams, ja izdodas tik interesanta kā kolēģiem Jaungadā — sienasavīzē visi trīs KJK maiņu priekšnieki bija atēloti musketieru tērpos un trā-

pīgi raksturoti — tad ir ko atcerēties un domāt, kā nākamajā reizē sacensības partnerus pārsteigt.

Kolektīva kodois ir maiņas padome. Tā sapulcējas reizi mēnesī, un tad lemj visi kopā — Aleksandrs un Diāna, Anna Petruškēviča un Valentīna Bogdanova, Jautrite Konstantīnova un Irina Mitroanova. Rezumē to, cik precīzi visi aparātstrādnieki ievēro ražošanas tehnoloģiju un darba disciplīnu. Domā par pieņemto saistību izpildi: kurš iekārtos stendu «Cīņa par mieru»; spriež, kuram vēl vajadzētu

— Mašenceva maiņa vairs isti neatbilst KJK, — Valentīna Dārziņa saka. — Janvāri kopīgi ar administrāciju izlemsim, vai būs iespējams kolektīvu pārorganizēt, vai ne. Pērn izdomājam, ka KJK būtu lietderīgi ne vien piedalīties rūpnīcas kopīgajā sociālistiskajā sacensībā, kas tagad veltīta Uzvaras četrdesmitgadei, bet arī savstarpēji mēroties spēkiem. Ja paliks divi kolektīvi vien, isti azartiska sacensība nez vai būs...

Aleksandrs piebilst:
— Arī par KJK sacensību domājot, atkal pārliecinājos: pārāk maz ir metodiskās līte-

ražojusi 2720,9 tonnas lizīna. Bet XI piecgades četrus gadus pānu tā izpildīja jau augustā. Ar padarīto savu sociālistisko saistību realizēšanā var būt apmierināta arī Aleksandra Mašenceva maiņa: pērn apgūta ietvaices iekārta un ieviesta automatizēta barošanas vides sagatavošana, kas ļauj novērst lizīna zudumus. Iesnēgti seši racionalizācijas priekšlikumi un 120 taupības priekšlikumi.

Visas rūpnīcas kolektīvam ir sava spēka apziņa, un to veido ikviens nelielā kolektīva godprātīgais darbs.

D. KOKAREVICA
L. FILICA foto

* Valentīna Bogdanova.

* Inese Svilke.